

σύγχρονο

ΚΕΝΤΡΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29 ΜΑΪΟΥ 2013

**ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ**

A1.

Στους εμφύλιους πολέμους όλα είναι αξιοθρήνητα, αλλά τίποτα δεν είναι πιο αξιοθρήνητο από την ίδια τη νίκη. Αυτή κάνει τους νικητές αγριότερους και πιο αχαλίνωτους (από ό,τι συνήθως) ώστε, ακόμη και αν δεν είναι τέτοιοι από τη φύση τους, να εξαναγκάζονται από τα πράγματα να γίνουν. Πράγματι η έκβαση των εμφύλιων πολέμων είναι πάντα τέτοια, ώστε να γίνονται όχι μόνο όσα θέλει ο νικητής, αλλά (ώστε) ακόμη να κάνει ο νικητής το χατίρι εκείνων, με τη βοήθεια των οποίων κερδήθηκε η νίκη.

Ενεργώντας κάτω απ' την επιρροή αυτών πολλοί (άλλοι), όχι μόνον αχρείοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν πως ενέργησα σκληρά και τυραννικά. Τώρα όμως καταλαβαίνω πως αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μανλίου, όπου κατευθύνεται, δε θα υπάρξει κανείς τόσο ανόητος, που να μη βλέπει πως έγινε η συνωμοσία, και κανείς τόσο αχρείος που να μην το ομολογήσει.

B1.

bellum civile
miserrimum
ipsum
victoribus
feroci
talis
exitu
earum
auxilium
auctoritas
plus
huic
castrorum
stultam

B2.

reddidisti
sunto
cogeretur
faciendum
vult
obsequentur
peperisti
animadversum/-u
dixerint
intellexisse

σύγχρονο

ΚΕΝΤΡΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

perveniebatis
intende
vidissemus
fatebuntur

Γ1. α.

- miserius: κατηγορούμενο στο nihil μέσω του εννοούμενου συνδετικού ρήματος est
- ferociores: κατηγορούμενο στο victores
- bellorum: γενική υποκειμενική στο exitus
- iis: αντικείμενο στο obsequatur
- id: υποκείμενο στο ειδικό απαρέμφατο factum esse (ετεροπροσωπία)
- fore: αντικείμενο στο intellego ειδικό απαρέμφατο
- coniuratomen: υποκείμενο στο ειδικό απαρέμφατο esse factam (ετεροπροσωπία)

Γ1. β.

in bellis quae civilia sunt (αναφορική προσδιοριστική στο bellis).

Γ1. γ.

Cicero scripsit bellorum civilium exitus tales esse semper ut non solum ea fierent quae vellet victor, sed etiam ut victor obsequeretur iis, quorum auxilio victoria parta esset.

Γ2. α.

«etiamsi natura tales non sint»: δευτερεύουσα επιρρηματική παραχωρητική πρόταση, που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός της παραχώρησης στο περιεχόμενο της συμπερασματικής πρότασης με ρήμα το cogantur. (Εισάγεται με τον παραχωρητικό σύνδεσμο etiamsi) και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί δηλώνει μια υποθετική κατάσταση που, κι αν δεχτούμε ότι αληθεύει, δεν αναιρεί το περιεχόμενο της προσδιοριζόμενης πρότασης. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα (non sint), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (cogantur) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν-μέλλον.

*Σημείωση: το περιεχόμενο της παρένθεσης θα μπορούσε να παραληφθεί.

Γ2. β.

«quae velit victor»: δευτερεύουσα αναφορική κρίσεως προσδιοριστική στο ea. Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία quae και εκφέρεται με υποτακτική λόγω έλξης από το «fiant» της προηγούμενης συμπερασματικής πρότασης, χρόνου ενεστώτα (velit), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (fiant) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν-μέλλον.

Γ2. γ.

Si pervenerit (υπόθεση)
Neminem fore (απόδοση)

Ανεξάρτητος υποθετικός → si pervenerit (οριστική συντελεσμένου μέλλοντα)
nemo erit (οριστική μέλλοντα)

Είδος: ανοιχτή υπόθεση στο μέλλον

Υπόθεση δυνατή ή πιθανή → si perveniat nemo tam stultus sit.

Επιμέλεια:

**Βασιλειάδου Μ. - Εσκιτζή Ρ. - Ευθυμιάδου Ν. - Μπάσιου Α. - Παρασχάκη Ε. - Σεβρής Κ. -
Χατζηνικολάου Ν.**